

Una nova biografia de Pi de la Serra

Llegeix l'avançament de l'obra 'Jo no hi era però me'n recordo, hagiografia de Quico Pi de la Serra'

L'escriptor argentí establert a Barcelona Alejandro Crimi se suma a la biblioteca sobre **Pi de la Serra** amb *'Jo no hi era però me'n recordo, hagiografia de Quico Pi de la Serra'* (Editorial Comanegra, 2014). El dimarts 9 de desembre es presentarà el llibre a la Nau Comanegra de Barcelona, i ja pots llegir-ne la introducció.

Quico Pi de la Serra Foto: Juan Miguel Morales

Que el més veterà dels Setze Jutges en actiu és una de les figures essencials de la Nova Cançó i referent de la música moderna del nostre país no té motiu de rèplica. Josep Maria Espinàs va escriure l'obra biogràfica *'Pi de la Serra'* (Júcar, 1974), i també consta en diverses referències col·lectives com ara *'Tretze que canten'* (Mediterrània, 1982), de Joan Ramon Mainat, i la crònica de Joaquim Vilarnau *'Trencant el silenci. Els recitals de la Transició'* (Mina Editorial, 2006).

La vida de **Pi de la Serra** (Barcelona, 1942) dona per a molts llibres, però aquest recull tot el que ell destaca i, amb el seu estil, enfonsa 'a tota vela'. Es nota a cada resposta a l'entrevista de Crimi (saberudament autoreferencial), des de la introducció més curiosa que pugui haver tingut una biografia fins al desenvolupament del qüestionari. **Pi de la Serra** és un personatge que trenca amb tot. Ho va fer amb el destí que tenia a la indústria tèxtil familiar i també fugint d'estudi arreu, del Liceu Francès a la malentesa 'escola' de la Nova Cançó.

Com explica: "La gent t'aplaudia només pel fet de cantar en català, no pel que deies o pel que tocaves (...) Si falles i la gent es solidaritza amb tu, l'has cagada (...) La Nova Cançó no és un gènere (...) només pel fet que es parli o es canti en català no vol dir que sigui interessant i bé cal veure què es diu". I **Pi de la Serra** ha dit molt i molt bé, perquè és lliure i no té pèls a la llengua ni al cul; tal com s'explica a l'anècdota amb Manuel Vázquez Montalbán sobre el cul de la portada del llibre, que és la del disc *Pijama de saliva* (Edigsa, 1982). El cantautor barceloní ha vist en concerts "ràfegues de metrallera, bufetades i hòsties de tot tipus", però també ha conviscut i estimat persones interessants i normals ("Ser normal no és fàcil. Això ho dic sovint, però la gent no ho enganxa"), com li agraden **José Afons, Pablo Milanés, Pete Seeger, Joan Manuel Serrat** o **Ovidi Montllor**.

Segons el diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans, una hagiografia és la "biografia d'un sant o una santa". Alejandro Crimi reivindica una canonització literària de **Pi de la Serra**, un retrat beatífic que ens endinsa a una nova òptica de la vida agitada d'un cantautor pletòric i sense embuts. El dimarts 9 de desembre tindrà lloc la presentació del llibre a la Nau Comanegra (Consell de Cent, 159) a les 19 h. Hi assistiran **Quico Pi de la Serra**, juntament amb l'Alejandro Crimi i l'editor Julià

Guillamon. Per concloure l'acte, l'artista interpretarà algunes de les seves cançons acompanyat d'**Amadeu Casas** a la guitarra i **Pau Cumellas** a l'harmònica.